

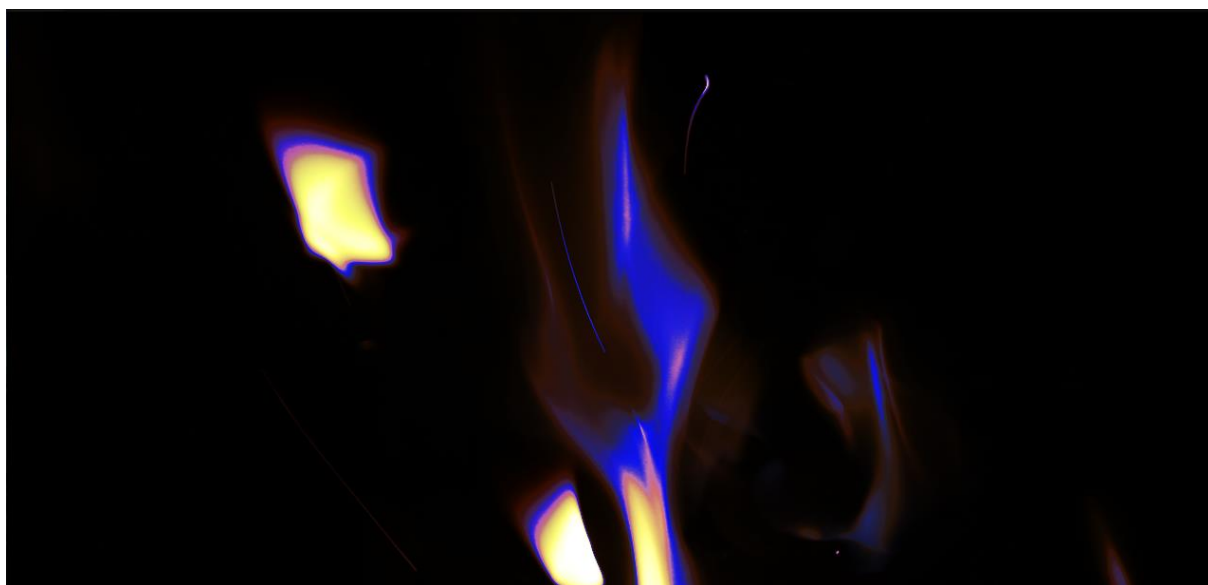
Marcin z Frysztaka

i

Szczerość

nie popłaca

(sztuka teatralna)

10. #01 Oczekiwanie w poczekalni.

Kogo poznać
Co powiedzieć
Jak rozpoznać
Czy tylko siedzieć

Zaniedbania
Czyny dalsze
Skierowania
Okazalsze

Co utulić
Jak się skraca
Co przytulić
Taka praca

Wymówienia
W tym zakazie
Doktorowe
Dalej zmażę

Ale zobaczyć
I zobaczymy
Ale zapłacić
Za coś płacimy

Punkty wyznaczyć
Trzymać się planu
A nie tak gadać
Jak z barbakanu

Marak S. Wilke

(wejście do psychologa)

STOS

Co tu widzę

Co zastanę

Co przewidzę

Moim planem

Skierowanie

Takie przyszło

Poczekanie

Może wyszło

Szczerość nie popłaca

Facet przychodzi do psychologa. Siada na kozetce i zaczyna się rozmowa...

Wdech

- >Co Pan tutaj u mnie robi
- >To wiadomość, która słodzi
- >Skierowanie do Pani dostałem
- >I tak się tu bardzo zgrzałem
- >Ale co tak Pana trapi
- >I dlaczego się Pan mi na cycki gapi
- >Trudno życie wyrokować
- >Należycie, można się schować
- >Ale w pracy mi się nie układa
- >A że cycki, to jest zasada
- >Po to są, do oglądania
- >A nie wziąć, i pora chowania
- >Kobieta przecież nie może ich schować
- >To nie że szafa, i idzie próbować
- >Ale co z tą pracą u pana
- >Co się dzieje, rozedrgana?
- >Szef to menda, tylko pluje
- >I obraża, nie rokuje
- >Podwyżki już dziesięć lat nie miałem
- >Na wakacje się nie wybrałem
- >Tylko tony tych papierów
- >Znaczy stosy, i tych sknerów
- >Pracownicy na siebie donoszą
- >I o wymówkę wcale nie proszą
- >Tylko wiwat i w udreće
- >Trzymam wszystko w lewej ręce
- >To może trzeba zmienić nastawienie
- >Na pozytywne, takie odrodzenie
- >Mam na to nawet tabletki
- >Pozytywność, a nie bletki
- >Co do bletek, to można zapalić?
- >Lubię, nie że chciałbym się chwalić
- >Nie palimy u psychologa
- >Bo od tego sama trwoga
- >Mnie tam palenie uspokaja

>A tu to się człowiek rozdwa
>I próbuje, coś tu sklecić
>Oszukuje, by podniecić
>Przecież mam męża, to zasada
>Chuć zwycięża, taka zdrada
>Niech mi pan tu lepiej powie
>Co się kryje w pana głowie
>No to mam myśli samobójcze
>W sumie codziennie, i są twórcze
>Raz że gazu trzeba użyć
>Raz że skoczyć, sobie ulżyć
>Takie z boku przekonywania
>Ale nie, że dokonania
>W sumie jeszcze się trochę waham
>Zobaczmy, wizja stracha
>Bo tylko strach mnie przekonuje
>Że to kiepski pomysł, próbuję
>Ale zobaczmy jak to będzie
>W sumie każde drzewo ma przecież gałęzie
>Nie wiem co pan o gałęziach gada
>Ale samobójstwo to jawna przesada
>Mam na to też tableteczki
>Pomagają, z tej ucieczki
>Wyciągają, i spokojnie
>Żyje człowiek, na tej wojnie
>To przyznaje pani że wojna w toku
>Każde życie, widzę z boku
>Ale wielu potrzebuje
>Pomocy, ja jej nie żałuję
>Dlatego mam te tableteczki
>Na samobójstwo, jak szeleczki
>Co pilnują, aby nie spadło
>CO stosują, dalej je w gardło
>Ale ja to ostro piję
>I na procent tabletki przepiję
>Długo tak alkohol u Pana
>Nie, jeden dzień, i flaszka zerwana
>Takie zgody i nadzieje
>Jak powody, kto się śmieje
>A mi wcale nie jest do śmiechu
>Na alkoholizm, to rodzaj grzechu
>Też mam odpowiednie tabletki
>I humor po nich, bardziej letki
>Ale ja mam ciągle ciężki

>Humor angielski, trochę węższy
>Ale że letki, to bym nie powiedział
>Kwestia humoru, tabletki, przedział
>To na humor też tabletki zrobili
>Pewnie dlatego Leppera uciszyli
>Żeby humor nie był stracony
>Takie starania są mojej żony
>Dlatego z humorem zawsze mnie zdradza
>Biega tak od sąsiada do sąsiada
>I nawet z tym się na wsi nie kryje
>Przecież Pan z miasta, w mieście pan żyje
>Ona już w mieście ma to za sobą
>Znacząc poznała się z każdą podłogą
>I każdą pralką, wibracje lubi
>A nawet z umywalką, może poślubi
>Więc do wsi już zawędrowała
>Województwo całe, będzie je miała
>Taka żona, to pusta butelka
>Ani się nachlać, ani radość wielka
>Na zdrady żony też są lekarstwa
>Refundowane, takie dla obżarstwa
>Można w siebie śmiało pakować
>tableteczki, i spokojna głowa
>A to sprawi, że żona nie będzie zdradzała?
>A jakby inaczej się wyszalała
>Nie, tableteczki będą dla pana
>I nie jest to inna wersja szampana
>Znacząc bez bąbelków, tak w sumie lubię
>Poznałem to życie, chwile po ślubie
>I to dziecko, co handluje prochami
>W szkole, moja krew, tak między nami
>Jak Pani chce, to dam do niego numer
>Malec na telefon, wszystko przywieźć umie
>Nawet ma grzyby i LSD
>Po lsd to mdli strasznie mnie
>I nie można łączyć z tableteczkami
>A ja to biorę dużo, tak między nami
>A pani to nie powinna być zdrowa?
>Nie, na tableteczki zawsze gotowa
>W dzisiejszych czasach każdy choruje
>W takich zawczasach, nie oszukuję
>Poszłam raz nawet do lekarza
>A ten mnie wodą tylko obdarza
>I mówi, zamiast tabletek pić wodę

>To ja mu, że jedną niezgodę
>Woda to z człowieka wyparowuje
>A tabletki, żołądek podreperuje
>Więc jem te tabletki, na bieżąco
>I zachęcam, winą wiążącą
>I co? Jest pan dumny z syna?
>Sporo zarabia, no i rodzina
>Czasem mi kupi coś ładnego
>Czasem udupi, zakład do tego
>Bo jest uzależniony od hazardu
>Ale to wina naszych bardów
>Już nie śpiewają tak jak kiedyś
>Tylko umierają, kwestia niewiedzy
>Że zostawiają świat w osłupieniu
>Nie dokładają się, myślą o zbawieniu
>Ale pana syn jest nieletni
>Nie wiem czy hazard to pomysł świetny
>Gra przez internet na moje nazwisko
>Od wygranej biorę 20 procent i wszystko
>Kiepskie to syna wychowanie
>Nie będzie tak że moje uznanie
>A Pani dzieci co może robią?
>Jakaś kariera, czy tylko zawodzą
>Młodszy syn żonę bije
>No a starszy macha kijem
>Jak Ci no bejsbolowcy
>Ale nie w piłkę, tacy łowcy
>Córka za to jest prostytutką
>Takie go-go stroną malutką
>To widać że Pani przykładą daje
>Nie ma że lepiej, mi się wydaje
>Ale jak w sklepie, trzeba sprzedawać
>No i tabletki, w dużych zestawach
>A co ma pani za tabletek sprzedawanie
>Znaczy się darmowe wakacje, no i uznanie
>Koncerny to o nas bardzo dbają
>I zdołowani ludzie im się podobają
>Ale ja to w zasadzie nie mam doła
>Tylko to życie, historia niewesoła
>Sąsiad pozwał mnie o niszczenie trawnika
>Żona twierdzi że mam wiecznie bzika
>Matka się od roku nie odezwała
>Kolega twierdzi, że jestem zakąła
>No to są powody do doła

>Ja go obchodzę dookoła
>Tylko te głosy, co je słyszę
>Duchy czy coś, ledwo dyszę
>I co te głosy mówią panu
>Że dość tego wiecznego tarabanu
>Ale nie słucham taka przeszkoda
>Dalej rzucona jak jakaś kłoda
>Na głosy też mam tableteczki
>Już je wyjmuję tutaj z apteczki
>Doliczę panu do rachunku
>Nie ma u mnie darmowego poczęstunku
>No tego to się nie spodziewałem
>Do tej pory sam się czardzowałem
>A teraz pani, kolejne wydatki
>Trzeba zacząć wygrywać w statki
>Gra pan w statki na pieniądze?
>to po synu, takie rządze
>I co pan jeszcze robi dziwnego
>A tak właściwie, to co Ci do tego
>Jestem tu żeby pomagać
>A nie jak pan myśli, nogi rozkładać
>Ja tego nie powiedziałem
>Widać po wzroku, każdy ruch ciałem
>Nie no pani to ma z sześćdziesiąt lat
>Dla mnie taki wiek to już jak brat
>Chyba raczej jak siostra rodzona
>Albo nadzieja uskuteczniła
>Bo w zasadzie to bym nie pogardziła
>Takim panem, ostra bym była
>Pokazałabym że wiek to doświadczenie
>A nawet możemy pobawić się w poniżenie
>Nie no, za atrakcje dziękuję
>Później rachunek, i się popluję
>Jak zobaczę kwotę co pani wystawi
>Ten element to zawsze mnie bawi
>Przychodzą ludzie o pomoc proszą
>Na kozetce tak się kokoszą
>A później golę frajera do zera
>I ma dość drogiego we mnie przyjaciela
>No tak, znam takie jegomości
>Znaczy się panie, w dużej ilości
>Wy to chyba w genach już macie
>Że mężczyznom portfele opróżniacie
>tak nas wychowują przecie

>Tacy wielcy, chłopy, nie wiecie
>Samo życie, i skierowanie
>Do szpitala, więcej tabletek podanie
>że ja? Do psychiatrycznego?
>Szpitala, tak nazwanego
>Moim zdaniem się pan nadaje
>Jeśli z urokiem moim się pan rozstaje
>Nie no, mogę panią pogłaskać
>Jakiś klapsik, może czas nastać
>Ale nie że poniżenie
>Choć szpital psychiatryczny to nie moje marzenie
>to wybieraj bratku drogi
>Wbijasz zaraz między moje nogi?
>Czy ze świrami będziesz zamknięty
>Boże drogi, świat niepojęty
>Zmieńmy może ton rozmowy
>Pani stara, to ma dwie głowy
>Ale po tabletkach to nie dam rady
>A pani częstuje, aż do przesady
>Na danie rady też mam tabletkę
>Wszystko ułoży się przecież świetnie
>Nawet mam przyrząd do kneblowania
>I takie coś co oczy zasłania
>A ja to mam jednak dobre maniery
>I wiem dobrze, co wyższe sfery
>To Ci Szekspira mogę poczytać
>Ale kawałek, by tak nie znikać
>tak, poezji mi jeszcze brakuje
>Chyba finezji, jej oczekuję
>Albo pretensji, tych to mi szkoda
>to może pora na przyjacielskiego loda
>Lodziarnia już chyba zamknięta
>Dla mnie to inna zachęta
>To już wolę wariatkowo
>Tam przynajmniej śpisz ze spokojną głową
>Co to tutaj za wykręty
>Jak ja daję te przynęty
>Bo ja miałem skierowanie
>Na z psychologiem rozmawianie
>Ale rozmawiamy szczerze
>To zmienia rzeczy, w to wciąż wierzę
>Ludzie zwykle plotą co wypada
>A później ich życie to jedna zagłada
>A jak ktoś w końcu szczerze powie

>To rozluźnia się myślenie w głowie
>I się dzieją rzeczy niestworzone
>Bo szczerść, umysł, zamiata ogonem
>To znaczy że w każdym diabeł siedzi?
>Diabeł i anioł, i sporo gawiedzi
>Ale to diabeł robi więcej hałasu
>Chyba że tabletki, i droga do lasu
>Las każdego uspokaja
>To może się tam umówimy, jak się rozdwa
>Nie ma tak łatwo, się nie wykręcisz
>Chory psychicznie, ale mnie nęcisz
>Jaki chory? Nic mi nie jest
>Życie jak życie, wpisane w rejestr
>Urodzeń i zgonów, połowa przede mną
>I może się jeszcze ożenię z królową
>Tak, pewnie, i smoka upolujesz
>To jakieś brednie, na lanie zasługujesz
>Dajesz spokój z tymi ambicjami
>Motyle są przecież pomiędzy nami
>Tak to tego bym nie nazwał
>Szybciej bym włosy z głowy rwał
>Gdyby mi wcześniej nie powypadały
>tak przedwcześnie wolność wybrały
>I ja w sumie, chciałbym wolności
>A tu diabeł, anioł, pogruchotane kości
>I te tabletki, co mi pani wpycha
>Jak jakieś zaklęcia, na dalszych rozpychach
>Bo trafiłeś, jestem czarownicą
>Ale po godzinach, jedną południcą
>Ale że co? Zaklęcia rzucone?
>No trochę tak, jasno ułożone
>Bo wiemy żyją i mają się dobrze
>Jest nas dużo, nie że jeden pogrzeb
>Nawet złoty mamy swoje wyznaczone
>Raz do roku, takie zaoblone
>W sumie setka prawie, mężczyźni, kobiety
>A nawet więcej, ruchy i podniety
>Wszystko u nas akceptowane
>Czarownica znaczy że czarowane
>I co, da się z tego wyżyć?
>Nie narzekam, idzie nawet tyć
>Co miesiąc przelew za czary tak wpada
>No i psycholog, nie ma zagłada
>To kto za czarowanie pani płaci

>Wie ten, kto się na tym wzbogaci
>Zdradzić nie mogę, ale wielkie rzeczy
>Bo się szanujemy, nie ma że ucieczy
>Tego to się nie spodziewałem
>Jeszcze czarownicę w życiu poznałem
>to może wyleczysz mnie tak tu czarami
>A nie tymi nowymi tabletkami
>Nie mieszam czarów z doradzaniem
>Kwestią koszarów, i większym braniem
>Jakich koszarów, o co tu chodzi?
>O tym jak po żołniersku się dzieci płodzi
>Cały batalion, stare to czasy
>Ale wspominam, jak ładne lampasy
>Dobra, już nie mam nic do powiedzenia
>Ale podziwiam, kwestia docenienia
>No to co? Co człowiekowi szkodzi?
>Mnie to już chyba wszystko wychodzi
>Jakoś Pani mnie podbudowała
>Myślałem że moje życie to zakąła
>Za bycie niemiłym będzie dopłata
>Doliczę wszystko, rachunek za brata
>Za brata? Brata przecież nie mam
>Był tu wczoraj, ale to inny schemat
>Powiedział, że dziś pan za niego zapłaci
>Że płacąc Pan się jeszcze wzbogaci
>Bo ten co daje, podwójnie zyskuje
>Brat już od tego lepiej się czuje
>Ale mówię, że nie mam brata
>Może te czary, to będzie zapłata
>znaczy pieniądze sobie pani wyczaruje
>Znalazł się ten, który główkuje
>Przypomniałem sobie, że już jestem spóźniony
>Dziś gram w statki, termin umówiony
>A co z Pana obietnicami?
>Nigdzie pan nie pójdzie z takimi żrenicami
>To pewnie po tych tabletkach od pani
>Teraz nie będę miał problemu z trafieniami
>A nasze wiązanie i kneblowanie?
>Ja to włączę tryb – poczekanie
>Albo zrobimy, na następnej wizycie
>Będzie czas, przemyślenie, przeszycie
>To tak chce mnie pan już opuścić
>Lepsze to niż spodnie spuścić
>Mam jeszcze jedno pytanie

>A w zasadzie, nawet zadnie
>Bo krzyż ma pani tu do góry nogami
>To ja poprawię, tak z wynikami
>To takie stare przyzwyczajenia
>Znaczy się, imaginacja cienia
>Ale poprawienie tu nic nie da
>Po chwili się zaraz odnieda
>Dziwna jest z pani kobieta
>Ale dobrze, ja chory asceta
>Nie będzie pan przecież głodował
>Tyle tabletek, nie że się schował
>Dobrze, to ile tutaj płacę
>Za tą rozmowę, dalej, niech stracę
>500 złotych, ale tylko gotówką
>Nie wkręca się ręki, gorącą żarówką
>Że jak? Do końca nie rozumiem
>Że wynik ważny, przewidzieć umiem
>A, wynik, to zaraz będzie
>Jak przewodzenie, dalsze gałęzie
>I paragonik, pani zapomniała
>Nie wbijam na kasę, promocja została
>Dostał pan rabat, więc proszę nie smęcić
>I nie było seksu, idzie się stępić
>Stępienie to dopiero będzie
>Jestem podstawiony, tutaj jak wszędzie
>Tak naprawdę jestem z Urzędu Skarbowego
>I będzie mandacik konkretny do tego
>Poza tym sprawa o molestowanie
>I tabletek z Ukrainy w ciemno wciskanie
>Razem się zbierze całkiem niezła sumka
>I odszkodowanie, nie pomoże gumka
>Proszę mi tu prezerwatywą nie machać
>Nie skończę jak pani klienci w strachach
>Rzucę na Ciebie urok, melodia skończona
>Pożyjesz dwa dni, i żona uduszona
>To jeszcze się podciągnie pod zastraszanie
>Mam tu w kieszeni, całe nagranie
>Rozmowa była rejestrowana
>Urząd Skarbowy, melodia to znana

Wydech

Spis obrazów:

Grafika ze strony tytułowej: Grafika Marcina z Frysztaka, Takie tam, z wakacji 1.

Wiersz ze wstępu. Marcin z Frysztaka, Stos.

Obraz końcowy: Marcin z Frysztaka, [i](#).

Marcin z Frysztaka

ur. 2 grudnia 1986 – obecnie

Się na życie, tak zabawia. To przeżycie, Marcina sprawa. Autor dziesięciu 14-częściowych cykli. Dziesiąty nosi tytuł „Sprawa do wyjaśnienia”. Książki Marcina można przeczytać za darmo w internecie. Są dostępne na stronie internetowej: wilusz.org

Dziesiąty cykl przynosi cztery opowiadania mistyczne. Dwa o liściach- „Wywrotowość jesiennych liści”, „Taniec jesiennych liści”; i dwa nie o liściach- „Podchorąży Bubel”, „Strachy pod łóżkiem”. W cyklu tym możemy

posłuchać też o czym rozmawiają groby w sztuce teatralnej „Grobowa atmosfera”, albo pójść do fryzjera w „Barber shop”. 4 opowiadania, 5 sztuk teatralnych, shorty wszelkiej maści i wywiad, przekonują, że ten cykl to nie strata czasu. Bo kto traci, bez powodu. Się wzbogaci, nadmiarem głodu.

Kontakt z Marcinem z Frysztaka:
szulif@gmail.com